ved foraarsagede Afgang i Stats-Indtægterne kan erstattes, men troer derimod, at efter Alt, hvad der for Tiden foreligger, vil en tidssvarende Revision af Stempelsatserne være istand til at fyldestgjøre; og i denne Henseende slutter Mindretallet sig til det af Fleertallet foran om en Revision Udtalte.

Idet vi saaledes ønske videregaaende Forandringer end de ved Lovforslaget tilsigtede, maae vi dog fraraade den første Deel af Udkastet af den Grund, at det vilde medføre altfor stor Afgang i Stempelpapirsindtægten, der ikke erstattedes ved nogen tilsvarende Indtægt, og forhindre andre lige saa vigtige Lempelser i Afgiften.

Stempelpapir af 1ste Classe indbragte nemlig ifølge en Meddelelse fra Indenrigsministeriet, hvoraf et Uddrag nedenfor vil blive aftrykt, i Aaret 1854:

	511,400 Rd.
I Finantsarret 1854–55 udgjorde Halvprocentafgiften for Eiendomsoverdragelser . 140,709 Rd. og da Stempelpapir af 1ste Cl. er beregnet til $^2/_3$ pCt., kan det temmelig sikkert antages, at der til Skjøder, Mageskifter og Gavebreve er forbrugt af 1ste Classes Papir for	187,600 —
Af Resten	323,800 Rd.
falder den langt overveiende Deel paa Obligationer, vistnok mindst $^2/_3$ eller	216,000 —
og en Nedsættelse til 2den Classe, der er beregnet til $1^3/_4$ pr. mille, eller	56,700 —
vilde saaledes for 1 Aar medføre en Afgang af omtrent	160,000 Rd.

Derimod vilde Ophævelsen af Nødvendigheden af stemplede Transporter ikke være saa indgribende, eftersom de ikke forekomme saa meget hyppigt, medens det dog er meget ønskeligt, at Omsætningen af private Gjældsbreve kunde lettes, og Udvalget tager ikke i Betænkning at anbefale denne Forholdsregel, uagtet det ikke er undgaaet vor Opmærksomhed, at en saadan Ophævelse vil lede til, at der af og til ikke bliver udstedt ny Obligation, hvor dette nu pleier at skee, idet Debitor til Lettelse i Udgifter, og i Forholdet til andre Pantecreditorer, ved Indfrielsen af en Gjæld vil formaae Creditor til at transportere Obligationen til den, der har forstrakt Pengene til Indfrielsen; men en saadan Lettelse vil netop træffe paa rette Sted. Der er imidlertid ingen Grund til at indskrænke Transportfriheden til staaende Obligationer, hvorimod vi formene, at den bør almindeliggjøres, dog saaledes, at det ligesom hidtil skal være formeent at transportere Skjøder. — Stempelpapirsintraderne have i de senere Aar været i en saadan Stigning, at den Afgang, der vil blive en Følge af vort Forslag, neppe vil kunne mærkes.

Vi foreslaae derfor, at Lovforslaget forandres saaledes:

Forordningen af 3die Decbr. 1828 om det stemplede Papirs Brug, § 8, forandres derhen, at det tillades at skrive Transporter paa alle Dokumenter selv eller paa særskilt ustemplet Papir, og det saavel til navngiven Person som til Ihændehaver; dog har det med Hensyn til Skjøder sit Forblivende ved, hvad der sammesteds er bestemt under Litr. a.

Uddrag af en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Udvalget af 16de Januar 1856:
I Kalenderaaret 1854 er af Stempelpapir

af 1ste Classe		511,412 Rd.	32 ß.
„ 2den	—	54,943 —	8 „
„ 3die	—	27,886 —	86 „
„ 4de	— Nr. 1	791 —	72 „
	— 2	3,734 —	46 „